

Περίληψη Εκδήλωσης

Το καθ' ημάς έλλειμμα στα ανθρώπινα δικαιώματα

Διονύσης Γουσέτης

Περιεχόμενα της ομιλίας

1. Εισαγωγή
2. Το έλλειμμα στα ατομικά – πολιτικά δικαιώματα
3. Το έλλειμμα στα οικονομικά – κοινωνικά – πολιτιστικά δικαιώματα
4. Πού οφείλεται το έλλειμμα

01 Εισαγωγή

Αντικείμενο της ομιλίας μου είναι το έλλειμμα στα ανθρώπινα δικαιώματα στη χώρα μας.

Θα ξεκινήσω με μερικά ευρωπαϊκά ρεκόρ της χώρας μας στα ανθρώπινα δικαιώματα, που έχω μαζέψει από διάφορες πηγές:

1. Την προπέρσινη χρονιά (2011) αναδειχτήκαμε από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ) πρώτοι σε παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ε.Ε. και τέταρτοι σε όλες τις χώρες της Ευρώπης, μετά την Τουρκία, τη Ρωσία και την Ουκρανία. [Καθημερινή, 27/1/2012]
2. Το 2005 αναδειχτήκαμε, μαζί με την Ιταλία, πρώτοι πελάτες του Κοινοτικού Δικαστηρίου της ΕΕ για παραβιάσεις του κανονισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. [ΤΟ ΒΗΜΑ 16/10/2005]
3. Είμαστε οι τελευταίοι στην Ευρώπη σε χορηγήσεις ασύλου σε πολιτικούς πρόσφυγες για μια σειρά ετών. Π.χ. το 2002 χορηγήσαμε άσυλο στο 1.1% αυτών που το ζήτησαν, όταν ο ευρωπαϊκός μέσος όρος ήταν 20,1%. Δεν προσμετρούνται οι διάφορες μεθοδεύσεις αποκλεισμού ατόμων στο να υποβάλουν αίτηση (φυλάκιση, μη ενημέρωση, απουσία μετάφρασης, άμεση επιστροφή μετά την άφιξη χωρίς να δοθεί ευκαιρία υποβολής αίτησης) [Αυγή, 8/10/2003]
4. Είμαστε οι τελευταίοι στην Ευρώπη στη θέση της γυναίκας στην κοινωνία μας. Ακόμα και οι γείτονές μας Σερβία, Βουλγαρία, ΠΓΔΜ, έχουν τη γυναίκα σε πιο ψηλό σημείο. [Το Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ

δημοσιεύει κάθε χρονιά έκθεση για το χάσμα μεταξύ ανδρών και γυναικών σε τέσσερις τομείς: προσπέλαση σε υπηρεσίες υγείας, προσπέλαση στην εκπαίδευση, συμμετοχή στην πολιτική, οικονομική ισότητα. Το 2011 η χώρα μας κατελάμβανε την 82^η θέση, ενώ οι γειτονικές χώρες μας ξεπερνούσαν: η Σερβία 50^η, η Βουλγαρία 52^η, η ΠΓΔΜ 61^η, η Ουκρανία 64^η, και μόνο η Κύπρος μας πλησιάζει, αν και βρίσκεται και αυτή σε καλύτερη θέση (79^η) [World Economic Forum]

5. Είμαστε η δεύτερη χώρα σε βιασμούς τουριστριών [Ελευθεροτυπία, 13/8/2008]
6. Είμαστε πρώτοι σε ποσοστά νεοναζι σε παγκόσμιο επίπεδο. Κανένα άλλο κόμμα νεοφασιστών δεν κατάφερε να συγκεντρώσει τόσο υψηλό ποσοστό σε παγκόσμιο επίπεδο από το 1945 έως σήμερα. [ΤΑ ΝΕΑ 12/5/2012]
7. Έχουμε -μαζί με Κύπρο, Αυστρία και Λετονία- τις δυσμενέστερες μεταναστευτικές νομοθεσίες και πολιτικές στην ΕΕ για την ένταξη των μεταναστών. Συγκεκριμένες ελλείψεις είναι:
  - Η κλειστή και περιοριστική πολιτικής ιθαγένειας και η απουσία ευνοϊκών όρων πολιτογράφησης για τους μετανάστες δεύτερης γενιάς
  - Η ανύπαρκτη πολιτική συμμετοχή και ο αποκλεισμός τους από το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι
  - Η δυσμενής πρόσβαση και τα περιορισμένα δικαιώματα των μεταναστών στην αγορά εργασίας
  - Η δυσχερής οικογενειακή συνένωση
  - Το παράβολο για την αίτηση παραμονής είναι το πιο ακριβό στην Ε.Ε. [Αυγή, 17/10/2007]
  - Ο ελληνικός νόμος καθιστά την παράτυπη είσοδο και έξοδο από τη χώρα ποινικό αδίκημα

8. Είμαστε πιθανόν οι χειρότεροι στην Ευρώπη σε συνθήκες κράτησης, αν κρίνω από τον αριθμό των διεθνών εκθέσεων, καταγγελιών, καταδικών σε βάρος της χώρας μας.

Αυτά τα ρεκόρ δεν δηλώνουν απλά κάποια συσσώρευση δυσμενών για μας ποσοτικών στατιστικών στοιχείων. Όπως θα έλεγαν οι μαρξιστές, η ποσοτική συσσώρευση δηλώνει κάποια ποιοτική αλλαγή. Στην περίπτωση, δηλώνει κάποια χαρακτηριστικά της κοινωνίας μας διαφορετικά από εκείνα των άλλων ευρωπαϊκών χωρών.

Πέρα όμως κι απ' αυτό, υπάρχει και απ' ευθείας διαφορά στην ποιότητα των παραβιάσεων. Όλες οι κυβερνήσεις της Ευρώπης παραβιάζουν κάποια άρθρα της διεθνούς νομοθεσίας για τα ανθρώπινα δικαιώματα ή της διεθνούς ανθρωπιστικής νομοθεσίας. Κάθε χρόνο, η Διεθνής Αμνηστία εκδίδει μια έκθεση όπου υπάρχουν όλες οι χώρες αλφαβητικά. Ωστόσο, οι παραβιάσεις στη δική μας χώρα δεν είναι απλώς περισσότερες. Είναι διαφορετικές από αυτές των υπόλοιπων χωρών της Ευρώπης, πλην πιθανώς των δυτικών Βαλκανίων. Μερικές παραβιάσεις μπορεί είναι μεν ίδιες, αλλά δεν αφορούν μόνο τις κυβερνήσεις, αλλά την πλειοψηφία της κοινωνίας. Συνήθως και τα δυο.

Θα ήθελα να δούμε μερικά παραδείγματα αυτής της διαφοράς σε περιφρόνηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στη συνέχεια θα προσπαθήσω να ερμηνεύσω τούτο το φαινόμενο.

Θα ήθελα εισαγωγικά να κάνω δυο διευκρινίσεις:

1. Η πρώτη: όταν μιλώ για ανθρώπινα δικαιώματα, αναφέρομαι περιοριστικά στα δικαιώματα εκείνα που περιλαμβάνονται στην Οικουμενική Διακήρυξη του ΟΗΕ και στη σχετική διεθνή νομοθεσία, περιλαμβανομένης της ανθρωπιστικής νομοθεσίας.
2. Η δεύτερη: χωρίς να θέλω να μπω στη θεωρία και στη φιλοσοφία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, χρησιμοποιώ την ορολογία του ΟΗΕ, κατά την οποία τα ανθρώπινα δικαιώματα διαιρούνται σε:
  - α. Ατομικά και πολιτικά, που στόχο έχουν την προστασία από τον φόβο και είναι αρνητικά – απαιτούν δηλαδή την αποχή της κυβέρνησης από κάποιες ενέργειες
  - β. Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά, που στόχο έχουν την προστασία από τη στέρηση και είναι θετικά – απαιτούν δηλαδή όχι την αποχή, αλλά αντίθετα την δράση της κυβέρνησης.

02. Το έλλειμμα στα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα

02.1 Το έλλειμμα των πολιτικών μας στα ανθρώπινα δικαιώματα

Κανένας πολιτικός της Δύσης και καμιά εκκλησία της Δύσης δεν θα έκανε δηλώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα, όπως οι παρακάτω:

α. Ο τότε, πρωθυπουργός της χώρας **Ανδρέας Παπανδρέου** είχε πει, σε προεκλογική του ομιλία στην Κοζάνη [14 Απριλίου (;) 1989], τη φράση που έμεινε «ιστορική»: **«Δεν υπάρχουν θεσμοί, παρά μόνον ο λαός»**. Οι θεσμοί της υπεράσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων βούλιζαν με μιας.

β. Ο **Αντώνης Σαμαράς** μίλησε προεκλογικά στις 25/4/2012 σε ανθρώπους του Πνεύματος, στο ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης στους οποίους παρουσίασε το όραμα του για την Ελλάδα και είπε μεταξύ άλλων: **«Σεβασμός στα ατομικά δικαιώματα, ασφαλώς. Αλλά και σεβασμός στο Νόμο»**. Δεν βρέθηκε κανένας να του εξηγήσει ότι ο σεβασμός στο νόμο δεν αντιπαρατίθεται στα ανθρώπινα δικαιώματα, διότι οι νόμοι είναι φτιαγμένοι ακριβώς για να προστατεύουν τα ανθρώπινα δικαιώματα.

γ. ΣΥΡΙΖΑ

Στις προτάσεις της ΚΠΕ για το Προγραμματικό Συνέδριο του ΣΥΝ, Ιούνιος 2003, υπάρχει το εξής εδάφιο:

*«Το γεγονός ότι η Ευρώπη υποτασσόταν ολόκληρη στα κελεύσματα της παγκόσμιας αγοράς, τους όρους λειτουργίας της οποίας διαμόρφωναν καθοριστικά οι ΗΠΑ, με γνώμονα, βέβαια, το δικό τους συμφέρον, δεν είχε ακόμη αρχίσει να ανησυχεί τους πολλούς. Αντίθετα, η **‘υπεράσπιση των ατομικών δικαιωμάτων’**, ο **σεβασμός στη διαφορά**, και η **ενίσχυση της ‘πολυπολιτισμικότητας’**, που **επένδυναν ιδεολογικά το***

όλο εγχείρημα, προσέδωσαν στηρίγματα στην πολιτική Κλίντον ακόμη και σε μέρος της ευρωπαϊκής Αριστεράς».

Δηλαδή, η υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, κατά τον ΣΥΝ, δεν είναι παρά ιδεολογική επένδυση του εγχειρήματος του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

δ. ΚΚΕ

Αντιγράφο από πρόσφατη (10/2/2013) συνέντευξη της Αλέκας Παπαρήγα στην εφημερίδα real news, που χτυπάει ευθέως τα δικαιώματα του ανθρώπου και του πολίτη, όπως αυτά εκφράζονται στη διακήρυξη των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του πολίτη, της γαλλικής επανάστασης:

«Η αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία επιτρέπει στους εργαζόμενους να διαλέγουν ποια κυβέρνηση θα εφαρμόζει σε βάρος τους μέτρα και επιλογές που συμφέρουν τους εκμεταλλευτές τους. Η αστική δημοκρατία για τον λαό τελειώνει εκεί που αρχίζουν τα συμφέροντα των καπιταλιστών».

ε. Εκκλησία

«Η Εκκλησία, δεν μπορεί να δεχθεί αυτό που μέσω του κινήματος των δικαιωμάτων προωθεί ο άρχων του κόσμου τούτου: την κατάργηση της αμαρτίας. Αυτό που θέλουν να εμφανίσουν ως δικαίωμα δεν είναι ο σεβασμός του ανθρωπίνου προσώπου αλλά η εξαλλοίωσή του, η απαγόρευση να συναισθάνεται ο άνθρωπος την αδυναμία του έναντι του θεού, την αμαρτωλότητά του». 2006-07-05 Χριστόδουλος εναντίον ανθρωπίνων δικαιωμάτων [AVGI Eleftherotypia]

02.2. Ελευθερία έκφρασης

Σύμφωνα με έκθεση των Ρεπόρτερ χωρίς Σύνορα (RSF) που δημοσιεύθηκε στις 20/10/2010, η Ελλάδα κατέχει την τελευταία θέση στην ελευθερία του τύπου και την 73^η θέση σε παγκόσμιο επίπεδο, ενώ το 2013 έπεσε στην 84^η θέση. Στη λίστα με τις χώρες κατά φθίνουσα σειρά, εντοπίζονται χώρες που έχουν περισσότερη ελευθερία του Τύπου, όπως την Παπούα Νέα Γουινέα, το βασίλειο του Κουβέιτ, το βασίλειο του Μπουτάν, το βασίλειο της Τόγκο, το Λεσόθο και το Κογκό. Συνεχίζω με μερικές χαρακτηριστικές παραβιάσεις της ελευθερίας έκφρασης, αδιανόητες σε προηγμένη χώρα:

***

α. Το **1959** ο τότε υπουργός προεδρίας της Κυβερνήσεως και μετέπειτα Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κωνσταντίνος Τσάτσος απαγορεύει την παράσταση των Ορνίθων του Αριστοφάνη σε μεταφορά Καρόλου Κουν στο Ηρώδειο: *«Το χθες εμφανισθέν έργον ατελέστατα προπαρασκευασμένον απετέλεσε παραμόρφωσιν του πνεύματος του κλασικού κειμένου, ωρισμένα δε σκηναί αυτού παρουσιάσθησαν κατά τρόπον προσβάλλοντα το θρησκευτικόν αίσθημα του λαού...»*. Έκτοτε, ο γελοιογράφος Φωκίων Δημητριάδης απεικόνιζε τον Τσάτσο παρέα με μία κότα.

β. Τον **Απρίλη του 1980** ο Τζίμης Πανούσης και οι Μουσικές Ταξιαρχίες συλλαμβάνονται σε συναυλία στην Καρδίτσα, καταδικάζονται στον πρώτο βαθμό συνολικά σε 54 μήνες για περιύβριση της αρχής και των θείων και αθώνονται στο Εφετείο (βλ. πληροφορίες [εδώ](#)).

γ. Το **1981** γίνεται δίκη για το βιβλίο του Ηλία Πετρόπουλου "Εγχειρίδιον του καλού κλέφτη" και ο συγγραφέας καταδικάζεται σε ποινή φυλάκισης.

δ. Το 1988, κατά την προβολή της ταινίας του Μάρτιν Σκορτσέζε «Ο Τελευταίος Πειρασμός», από το μυθιστόρημα του Νίκου Καζαντζάκη, αγανακτισμένοι θρησκευόμενοι κατέστρεψαν κινηματογραφικές αίθουσες, μέχρι που η δικαιοσύνη απαγόρευσε την προβολή της ταινίας.

ε. Τον Μάιο του 1998, το Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης υποχρέωσε τον **Γ. Μπαμπινιώτη**, συντάκτη του ομώνυμου λεξικού, να παραλείπει από αυτό τη σχετική με τους οπαδούς του ΠΑΟΚ ερμηνεία του λήμματος «Βούλγαρος», αλλά και τα σχετικά με τα λήμματα «Πόντιος» και «Τουρκόσπορος». Την απόφαση ανέτρεψε ο Άρειος Πάγος.

στ. Στις 11/2/1999, ο τότε υπουργός τύπου **Δημήτρης Ρέππας** καταφέρθηκε εναντίον των δημοσιογράφων που "*κάνουν έρευνες ή δημοσιεύουν κείμενα που δεν συμβιβάζονται με το συμφέρον της χώρας*". Αν σε κάποια άλλη χώρα της Ε.Ε. ο αρμόδιος υπουργός ζητούσε από τους δημοσιογράφους να αυτολογοκρίνονται χάριν του «εθνικού συμφέροντος», οι δημοσιογράφοι θα απορούσαν ή θα καγχάζανε, ο δε υπουργός μπορεί να κινδύνευε από καμιά ντομάτα.

Αν ένας δημοσιογράφος δημοσιεύσει απόρρητα ή εμπιστευτικά κρατικά έγγραφα, δεν φταίει αυτός. Φταίνε εκείνοι που του τα διέρρευσαν. Δικαίωμα (ή και καθήκον) κάθε δημοσιογράφου είναι η αποκάλυψη της αλήθειας. Από κάτι τέτοιες διαρροές αποκαλύπτονται σκάνδαλα.

ζ. Τον Ιούνιο του 2001, ένα από τα γνωστά σαχλά σίριαλ της τηλεόρασης, με τίτλο «Μεγάλος αδερφός» (Big brother) δημιούργησε σάλο. Διαδήλωναν οι αντιμπεριαλιστές της οργάνωσης «Γένοβα 2001» με απαίτηση να απαγορευτούν τα «τηλεσκοπικά». Ο πρόεδρος του Εθνικού Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου το απαγόρευσε. Τότε ο Στέφανος Μάνος έβγαλε την εξής ανακοίνωση:

«Αυτός που επιχειρεί να περιορίσει τα δικαιώματα ενός ατόμου χρησιμοποιώντας την δύναμη της πλειοψηφίας, βλάπτει την δημοκρατία. Αυτός που αρνείται να προστατεύσει τα δικαιώματα ενός ατόμου που του ζήτησε βοήθεια επειδή ο ίδιος δεν συμφωνεί, δεν είναι καλύτερος. Και αυτός που θεωρεί ότι έχει δικαίωμα να προστατεύει τα συμφέροντα ενός ατόμου παρά την θέληση του ίδιου του ατόμου, είναι ο χειρότερος απ' όλους». Το συμβούλιο δεν κάλυψε την απόφαση του προέδρου του, με αποτέλεσμα ο τελευταίος να παραιτηθεί.

η. Το **2003** το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης επιβάλλει πρόστιμο 100.000 ευρώ για ένα επεισόδιο της σειράς "Κλείσε τα μάτια" στο οποίο μεταξύ άλλων μεταδόθηκε ένα φιλί ανάμεσα σε δύο άνδρες.

θ. Στις 12/12/2003 ο τότε υπουργός πολιτισμού **Ευάγγελος Βενιζέλος** αφαίρεσε πίνακα του Βέλγου καλλιτέχνη Τιερί ντε Κορντιέ από την εικαστική έκθεση outlook διότι κατά την άποψή του (και κατά την άποψη διαφόρων ευσεβών) ήταν «βλάσφημο». Προφανώς διαθέτουν βλασφημόμετρο.

ι. Στις 25/6/2006, η οργανωτική και επιστημονική επιτροπή του συνεδρίου με θέμα «Μνήμες των Εμφυλίων Πολέμων. Τόποι και Εργαλεία», το οποίο διοργανώνει το Δίκτυο για τη Μελέτη των Εμφυλίων Πολέμων, βρίσκεται στη δυσάρεστη θέση να εκφράσει τη διαμαρτυρία της για την -δυστυχώς όχι πρωτοφανή για τα ελληνικά δεδομένα των τελευταίων χρόνων- απόπειρα φήμωσης και λογοκρισίας από ακραίους κύκλους». Το συνέδριο γινόταν στην Καστοριά. Η οργανωτική και επιστημονική επιτροπή: Ρίκη Βαν Μπούσχοτεν, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, Τασούλα Βερβενιώτη, Δρ. Ιστορικός - Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο,

Ευτυχία Βουτυρά, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Μακεδονίας
Βασίλης Δαλκαβούκης, Λέκτορας Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης
Νίκος Μαραντζίδης, Επίκουρος Καθηγητής Πανεπιστημίου Μακεδονίας,
Κωνσταντίνα Μπάδα, Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

ια. Το **2007** ο υπεύθυνος και γενικός διευθυντής της έκθεσης σύγχρονης τέχνης Art Athina οδηγείται στον εισαγγελέα για παράβαση του νόμου περί ασέμνων και προσβολή συμβόλων του ελληνικού κράτους. Μετά από καταγγελία η Αστυνομία μετέβη στο χώρο και διαπιστώθηκε ότι στην αίθουσα γινόταν προβολή DVD το οποίο παρουσίαζε άσεμνη σκηνή με μουσική υπόκρουση τον Εθνικό Ύμνο. Το επίμαχο έργο κατασχέθηκε.

Στις **5/3/2008**, ο Δ/ντης δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης Θεσσαλονίκης απαγόρευσε τη συμμετοχή των μαθητών Γυμνασίων και Λυκείων στην έκθεση χαρακτηριστικών του Πικάσο «Suite 347», διότι *«ύστερα από προσωπική επίσκεψη, τα εκτιθέμενα έργα κρίθηκαν ακατάλληλα για μαθητές»*.

ιβ. Μετά τον Πικάσο και ο Τένεσι Ουίλιαμς κρίθηκε ακατάλληλος για τους μαθητές. Στις **13/3/2008**, ο διευθυντής Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Σερρών απαγόρευσε σε μαθητές ενός Γυμνασίου και ενός Λυκείου των Σερρών να παρακολουθήσουν την παράσταση «Λεωφορείον ο Πόθος» του ΚΘΒΕ στη Θεσσαλονίκη

ιγ. Το **2008** το βραβευμένο μυθιστόρημα «Ζιγκ - ζαγκ στις νεραντζιές» της Έρης Σωτηροπούλου τίθεται στο στόχαστρο του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ύστερα από αίτηση ασφαλιστικών μέτρων του Κ.Πλεύρη, ο οποίος ζητά την απόσυρσή του από τις σχολικές βιβλιοθήκες. Με την μνημειώδη απόφαση 511/2008, ο δικαστής κ. Γαβαλάς κάνει δεκτή την αίτηση. Όμως την επόμενη χρονιά το δικαστήριο την ανατρέπει.

ιδ. Τον Ιανουάριο του 2009, η Ιερά Σύνοδος ζήτησε από τον τότε υπουργό Πολιτισμού **Αντώνη Σαμαρά**, να λογοκρίνει και να περικόψει φιλμάκι του σκηνοθέτη Κώστα Γαβρά με την ιστορία της Ακρόπολης, που προοριζόταν για το νέο μουσείο της Ακρόπολης. Ο λόγος ήταν ότι το φιλμάκι έδειχνε καταστροφές

αρχαιοτήτων από τους χριστιανούς των πρώτων χριστιανικών αιώνων. Ο κ. Σαμαράς, με τη σύμφωνη γνώμη του προέδρου του Νέου Μουσείου Ακροπόλεως καθηγητή κ. Δημήτρη Παντερμαλή, δέχτηκε τη λογοκρισία, ο δε κ. Παντερμαλής, πρώην βουλευτής Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ, βραβεύτηκε με το αργυρούν μετάλλιο της Βουλής των Ελλήνων. Το φιλιμάκι αποκαταστάθηκε μετά από εκβιασμό του Κ. Γαβρά ότι το αποσύρει.

ιε. Τον Μάρτη του **2009** συνέβη και το περιστατικό πιέσεων στην σκηνοθέτη της όπερας "Ρούσαλκα" για την αφαίρεση ενός φιλιού ανάμεσα σε δύο ρόλους της παράστασης. Μέλη του δ.σ. της Ορχήστρας Λυρικής διένειμαν ένα [φυλλάδιο](#) με το οποίο προειδοποιούσαν ότι στον ήρωα αποδόθηκαν ομοφυλοφιλικές τάσεις.

ιστ. Στις αρχές Σεπτεμβρίου του 2011, το Μονομελές Πρωτοδικείο Λαμίας έκρινε παράνομη και απέρριψε την αίτηση για ίδρυση συλλόγου που είχαν υποβάλει σπουδαστές στο ΤΕΙ Λαμίας διότι στους βασικούς σκοπούς του συλλόγου συμπεριλαμβάνονταν η δράση ενάντια «*στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς ΗΠΑ - NATO - ΕΕ*». Σύμφωνα με την απόφαση, ο σύλλογος ενδέχεται να επιδιώκει σκοπούς οι οποίοι δεν εναρμονίζονται με τη νομιμότητα, αντίκεινται σε κανόνες δημόσιας τάξης, δηλαδή σε «*διατάξεις αναγκαστικού δικαίου που συγκροτούν τα θεμέλια του κρατικού κοινωνικού και οικονομικού συστήματος της χώρας*». Το δικαστήριο δηλώνει πως φοβάται ότι εξαιτίας της δράσης του συλλόγου μπορεί να διαταραχθούν οι φιλικές σχέσεις της Ελλάδας με τις ΗΠΑ, το NATO και την ΕΕ!

ζ. Τον Σεπτέμβριο του 2012 πέρασαν χειροπέδες σ' ένα νεαρό 27 ετών, που έπαιζε στο facebook κάνοντας παραφθορά στο όνομα του νεκρού καλόγερου Παΐσιου με το παστίτσιο. Κατηγορήθηκε για βλασφημία των θείων, ενώ ο Παΐσιος δεν ήταν καν όσιος.

η. Στις 16/11/2012 ασκήθηκε ποινική δίωξη κατά των συντελεστών της παράστασης Corpus Christi για καθύβριση θρησκευμάτων και κακόβουλη βλασφημία. Τη δίωξη εναντίον τους άσκησε η εισαγγελία Πρωτοδικών της Αθήνας, βασιζόμενη στη μήνυση του μητροπολίτη **Πειραιώς Σεραφείμ**. Στη μήνυση, η παράσταση κατηγορείται ότι περιέχει βλάσφημα μηνύματα και υπονοούμενα ομοφυλοφιλικού περιεχομένου σε βάρος των προσώπων της χριστιανικής πίστης. Είχαν προηγηθεί, στις 12 Οκτωβρίου, έκτροπα έξω από το θέατρο Χυτήριο από μέλη θρησκευτικών οργανώσεων και μέλη της Χρυσής Αυγής κατά την πρεμιέρα της παράστασης.

02.3 Σύμμαχοι των Σέρβων που διαπράττουν μέχρι γενοκτονίες

Το 1995 έως 2000, οι Σέρβοι εθνικιστές με επικεφαλής τους Μιλόσεβιτς, Κάρατζιτς Μλάντιτς, διαπράττουν τη μεγαλύτερη γενοκτονία στην Ευρώπη μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο. Ελληναράδες και Χρυσανγίτες εθελοντές συμμετέχουν. Οι Έλληνες πολιτικοί των δυο κομμάτων εξουσίας, οι αριστεροί αντιιμπεριαλιστές και οι ελληνορθόδοξοι χειροκροτούν και φιλοξενούν τους εγκληματίες πολέμου.

Μόνο οι βομβαρδισμοί του NATO τους ενοχλούν. Έγκλημα που δεν διαπράττεται από Αμερικανούς και NATOικούς δεν είναι έγκλημα κατ' αυτούς.

4. *Bosnian Serb leader Radovan Karadžić together with Greek PASOK leader Andreas Papanandreu in Athens in the summer of 1995. In the middle is Aris Mousionis, Papanandreu's personal intermediary with Karadžić and Milošević. Photo courtesy Dimis Argyropoulos.*

5. *Bosnian Serb leader Radovan Karadžić meets with Greek prime minister Constantine Mitsotakis in Athens in the summer of 1995. Photo courtesy Dimis Argyropoulos.*

7. Bosnian Serb leader Radovan Karadžić meets with Archbishop Serapheim of the Greek Orthodox Church. Photo courtesy Eurokinisi.

ΠΡΟΕΛΑΣΗ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ

Με την ελληνική σημαία μπήκαν στη Σρεμπρένιτσα

ΣΕΛ.9

Οι Έλληνες εθελοντές που πολεμούν στη Βοσνία ύψωσαν και την ελληνική σημαία στη Σρεμπρένιτσα. (Φωτογραφία αρχείου: Οι Έλληνες εθελοντές με τον Ρ. Κάρατζιτς)

Υψωσαν την ελληνική σημαία στην Σρεμπρένιτσα

ΤΕΣΣΕΡΕΙ σημαίες υψώθηκαν προχθές το βράδυ στα κεί-
πια της ορθόδοξης εκκλησίας
στη Σρεμπρένιτσα. Μικροβλάνη, 11.02.

από την Σρεμπρένιτσα, που σήμο-
νε τον πλήρη έλεγχο της πόλης από
τους Σέρβους, ενώ αμέσως μετά τη
εξέλιξη, οδόλησαν επί της οδομίας και τους...

Λεζάντα: Οι Έλληνες εθελοντές που πολεμούν στη Βοσνία ύψωσαν και την ελληνική σημαία στη Σρεμπρένιτσα. (Φωτογραφία αρχείου: Οι Έλληνες εθελοντές με τον Ρ. Κάρατζιτς)

Τ
(
ντο
απ

02.4 Το τρομοκρατικό χτύπημα στο Μανχάταν

Το ότι ολόκληρη, με ελάχιστες εξαιρέσεις, η ελληνική κοινωνία πανηγύρισε για τη συμφορά που έπληξε τον αμερικανικό λαό, δεν εκφράζει απλά μια αναλγησία. Είναι τόσο σημαντική κοινωνική έκφραση, που αρκεί νομίζω για να κατατάξει τη χώρα μας στις χώρες της αραβικής μέσης Ανατολής. Εκεί μόνο παρατηρήθηκαν τόσο ομόθυμοι

και τόσο εκρηκτικοί πανηγυρισμοί. Δεν αποκαλύπτει απλά μια στάση απέναντι στις ΗΠΑ. Αποκαλύπτει μια ολόκληρη ιδεολογία.

Αξίζει να έχει κανείς στη βιβλιοθήκη του το βιβλίο του Μανώλη Βασιλάκη «Καλά να πάθουν» (εκδόσεις Γνώσεις), ως βιβλίο αναφοράς της ιδεολογίας πολιτικών, δημοσιογράφων, διανοούμενων, πανεπιστημιακών, καλλιτεχνών, λογοτεχνών, κληρικών. Όλου του πολιτικού φάσματος. Δεν είναι τυχαία η οργή πολλών από αυτούς, ιδιαίτερα των προοδευτικών, εναντίον του βιβλίου. Ο Μανώλης Βασιλάκης, αν και δεν έκανε τίποτε άλλο από το να αναδημοσιεύσει δημόσιες δηλώσεις, χαρακτηρίστηκε ...συκοφάντης. Επίσης στολιστηκε με όρους όπως: χαφιές, μίσθαρνο όργανο της αμερικανικής πρεσβείας, λεχρίτης, κοπρωνυμίτης και άλλα. Η ποσότητα του μίσους που εκτοξεύτηκε δείχνει το βαθμό έλλειψης προσωπικής ευθύνης αυτών των οργισμένων, απέναντι στις ίδιες τις απόψεις τους.

Αντίστοιχες εθνικές ομοψυχίες που δείχνουν τη ξεχωριστή θέση της κοινωνίας μας ανάμεσα στις κοινωνίες της δυτικής Ευρώπης θα βρει κανείς στην **Ισραηλο-παλαιστινιακή σύγκρουση, στον πόλεμο του Αφγανιστάν, στην υπόθεση Οτσαλάν, στα μνημόνια καταδίκης των εγκλημάτων του κομμουνισμού του Συμβουλίου της Ευρώπης, του Ευρωκοινοβουλίου και του ΟΑΣΕ**, και σε άλλα θέματα.

02.5 Το όνομα (της γειτονικής χώρας)

Οι μακεδονοφαγικές διαδηλώσεις των ετών 1991 – 1992 ήσαν ομόψυχες. Μετείχαν όλα τα ελληνικά κόμματα πλην ΚΚΕ και ο κλήρος. Τον Φεβρουάριο του 1994 η κυβέρνηση Α. Παπανδρέου εφάρμοσε τιμωρητικό εμπορικό εμπάργκο που διήρκεσε 18 μήνες. Ζημίωσε την οικονομία των γειτόνων κατά περίπου 2 δισ. δολάρια, ενώ παράλληλα έθρεψε Έλληνες λαθρέμπορους.

Στις 2 Απριλίου 2008, η κυβέρνηση Καραμανλή (του μικρού) έβαλε βέτο στην είσοδο της ΠΓΔΜ στο ΝΑΤΟ, παρ' όλες τις πιέσεις των ΗΠΑ. Μια από τις συνέπειες ήταν η διατήρηση της βίζας σε όσους έλληνες επισκέπτονται τις ΗΠΑ. Η κυριότερη συνέπεια της κωμικο-τραγικής αυτής υπόθεσης είναι ότι η ΠΓΔΜ έχει αναγνωρισθεί με το συνταγματικό της όνομα (Δημοκρατία της Μακεδονίας) από 130 χώρες, περιλαμβανομένων των ΗΠΑ, της Ρωσίας, της Κίνας.

02.6 Τα άκρα συναντώνται εναντίον της προστασίας προσωπικών δεδομένων - ταυτότητες

Στο θέμα των ταυτοτήτων, ο Αρχιεπίσκοπος πέτυχε την ιδιότυπη ανοχή (κατά περίπτωση και σύμπλευση) του ΚΚΕ. Ο εκπρόσωπος του ΚΚΕ Δημήτρης Καλτσώνης δήλωσε ότι το μέτρο για τις ταυτότητες ήλθε καθ' υπαγόρευση από την... Ενωμένη Ευρώπη. Εννοώντας την επάρατη, σατανική, αιρετική, ιμπεριαλιστική Ευρώπη.

02.7 Μειονότητες.**Το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ – Η σύμβαση-πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης**

Το 1997 ο τότε ΥΠΕΞ Γιώργος Παπανδρέου υπέγραψε τη Σύμβαση – Πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των εθνικών μειονοτήτων. Έκτοτε, καμία κυβέρνηση δεν τη έχει φέρει στη Βουλή για κύρωση. Η Μαρία Δαμανάκη, ως βουλευτής τότε του ΣΥΝ, έκανε τρεις ερωτήσεις για τον λόγο που δεν κυρώνεται η σύμβαση. Πήρε τις εξής απαντήσεις:

α) *«Το θέμα αντιμετωπίζεται θετικά και έχει γίνει αντικείμενο προσεκτικής εξέτασης από τους αρμοδίους παράγοντες του Υπουργείου Εξωτερικών. Για τον σκοπό αυτόν έχουν συνταχθεί ειδικές μελέτες (από την Ειδική Νομική Υπηρεσία του Υπουργείου μας, καθώς και από το επιστημονικό Συμβούλιο) και έχουν πραγματοποιηθεί υπηρεσιακές συσκέψεις, στις οποίες μετείχαν και παράγοντες άλλων Υπουργείων (Παιδείας, Δικαιοσύνης, Εσωτερικών)» (23/6/1999)*

β) *«Η κύρωση της Σύμβασης Πλαισίου του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι... ζήτημα χρόνου».(23/8/1999)*

γ) *«η κύρωση θα γίνει σύντομα και μόλις ολοκληρωθούν οι κατάλληλες προεργασίες για την ενσωμάτωσή του στην εσωτερική μας έννομη τάξη». (11/11/1999).*

Πιο πολύ από αυτό το κυβερνητικό καραγκιοζιλίκι όμως, σοκάρει η φοβία με την οποία οι ελληνικές κυβερνήσεις αντιμετωπίζουν τις μειονότητες. Το 2009 είχαν υπογράψει 43 χώρες – μέλη από τις 47 που απαρτίζουν το Συμβούλιο της Ευρώπης και από αυτές την έχουν επικυρώσει 39 χώρες. Ανάμεσα σε αυτές και χώρες που δεν έχουν λιγότερες δυσκολίες από μας με τις μειονότητές τους, όπως η Αλβανία, η Σερβία, η Κροατία, η Βοσνία, η ΠΓΔΜ, η Κύπρος.

Με τις ίδιες φοβίες η Ελλάδα οδηγήθηκε στο να μην εφαρμόσει αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Η απαγόρευση των σωματείων «Τουρκική Ένωση Ξάνθης» και «Στέγη Μακεδονικού Πολιτισμού» από την ελληνική δικαιοσύνη κρίθηκε απαράδεκτη από το ΕΔΑΔ. Εμείς όμως περιφρονήσαμε την απόφασή του και συνεχίζουμε απτόητοι την επαρχιώτικη, φοβική αυθαιρεσία μας. Αυτός είναι και ο λόγος της επίθεσης που δέχτηκε ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Ρουπακιώτης, όταν πρότεινε το αυτονόητο: την αναψηλάφηση δικών, όταν το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ) τις κρίνει μη δίκαιες.

Το ΚΚΕ

Το ΚΚΕ αντιτίθεται στον αγώνα των εθνικών μειονοτήτων για αυτοπροσδιορισμό, αλλά και στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Πλαίσιο για την Προστασία τους. Η Κεντρική Επιτροπή (10/7/99) αποφάσισε τα εξής χαρακτηριστικά: «Τα κοινά ταξικά συμφέροντα αποτελούν τη βάση για την αντιμετώπιση των διαιρετικών προσπαθειών [των μειονοτήτων], είτε αυτές προέρχονται από τις εγχώριες κυβερνήσεις και τον ξένο παράγοντα, είτε από τις ίδιες τις ηγεσίες τους, που πολλές φορές επιδιώκουν τον

αποχωρισμό ή την αυτονομία, όχι για να ελευθερώσουν το λαό τους από την καταπίεση, αλλά για να τον καταπιέζουν οι ίδιες».

Ο Συνασπισμός

Στις 1/4/2000, η Αυγή δημοσίευσε ένα προεκλογικό κείμενο του ΣΥΝ, με τίτλο «**Ναι! Θα ψηφίσουμε Συνασπισμό**». Κείμενο που φέρει υπογραφές 180+35 αριστερών διανοουμένων και που συνελπώς δεν είναι σε καμιά περίπτωση αμελητέο. Το κείμενο είναι αντιεθνικιστικό και αντιρατσιστικό. Περιέχει όμως και την ακόλουθη παράγραφο:

«Για την επίλυση των διαφορών που υπάρχουν ανάμεσα σε θρησκευτικές ή εθνοπολιτισμικές ομάδες, που σήμερα ζουν και εργάζονται στον τόπο μας, θεωρούμε ότι την κύρια ευθύνη έχει ο ελληνικός λαός, η συντριπτική πλειοψηφία του πληθυσμού αυτού του τόπου, που είμαστε οι Έλληνες και το ελληνικό κράτος».

Οι «διαφορές», όπως χαρακτηρίζονται στην παράγραφο αυτή, δεν είναι διαφορές ομάδων που ισότιμα διαφωνούν. Είναι το μείζον θέμα της προστασίας των ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων των εθνικών, θρησκευτικών, γλωσσικών κλπ. μειονοτήτων και μειοψηφιών από την πλειονότητα και τη συντριπτική πλειοψηφία του πληθυσμού αυτού του τόπου και από το ελληνικό κράτος. Είναι τουλάχιστον παράξενο να ανατίθεται από τους αριστερούς διανοούμενους η κύρια ευθύνη για την προστασία τους σ' αυτούς ακριβώς από τους οποίους κινδυνεύουν. Επαναλαμβάνω ότι το κείμενο στο σύνολό του είναι αντιεθνικιστικό και αντιρατσιστικό. Οι υπογράφωντες, απλώς δεν έχουν την κουλτούρα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως και η ελληνική κοινωνία γενικότερα. Δεν μπορώ να ερμηνεύσω αλλιώς τις υπογραφές κάτω από αυτό το κείμενο ανθρώπων όπως ο Μανώλης Αναγνωστάκης, ο Άγγελος Ελεφάντης, ο Σταύρος Ζουμπουλάκης, ο Βασίλης Ζουναλής, ο Λεωνίδας Λουλούδης.

Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος

"Να σταματήσει η είσοδος Μουσουλμάνων μεταναστών! Η Ελλαδική Εκκλησία δεν είναι διατεθειμένη να εκχωρήσει τα δικαιώματα των πιστών της στα όποια 'ανθρωπίνα δικαιώματα' των όποιων μειονοτήτων" (7/2/2002).
2002-02-16 Ios_Hristodoulos vs ad

02.9 Συμβίωση και γάμος ομοφύλων

Με την θέσπιση του γάμου μεταξύ ομοφύλων έχουν ταχθεί η πλειοψηφία των βρετανών βουλευτών, των γάλλων βουλευτών, ο αμερικανός πρόεδρος Ομπάμα, ο Σαλί Μπερίσα της Αλβανίας, ενώ ο γάμος αυτός είναι ήδη νόμιμος στην Αργεντινή, στο Βέλγιο, στη Σουηδία, στη Νορβηγία, στην Ολλανδία, στην Ισπανία, στον Καναδά, στην Πολιτεία της Νέας Υόρκης και πιθανόν να μου διαφεύγει και κάποια άλλη χώρα.

Στην Ελλάδα, όχι μόνο δεν είναι νοητός ο γάμος ομοφύλων, αλλά οι άνθρωποι αυτοί εξαιρούνται ακόμα και από το Σύμφωνο Συμβίωσης, με δυσμενείς έως δραματικές οικονομικές και συναισθηματικές συνέπειες γι αυτούς. Η εξαίρεση αυτή αποτελεί διάκριση που παραβιάζει την ευρωπαϊκή νομοθεσία. Ήδη εκκρεμεί στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων απόφαση επί προσφυγών ομόφυλων ζευγαριών.

Τόσο η Ν.Δ. όσο και το ΚΚΕ έχουν διαγράψει στελέχη τους επειδή ήσαν ομοφυλόφιλοι. Ο Ευάγγελος Βενιζέλος είναι κατά του γάμου ομοφύλων, αν και υποστηρίζει την ένταξή τους στο θεσμό του Συμφώνου Συμβίωσης.

Στις 14/3 2000, ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλο επιτέθηκε κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τα αστικά δικαιώματα που το Κοινοβούλιο ζητά να αναγνωρισθούν στους ομοφυλόφιλους. «Εν ονόματι των ανθρωπίνων δικαιωμάτων επιχειρούν να επιβραβεύσουν καταστάσεις και συμπεριφορές που εδώ στην Ελλάδα τουλάχιστον, ήταν στο περιθώριο, συμπεριφορές που η παράδοσή μας ορθώς έχει αποδοκιμάσει. Ο λαός μας ορθώς και δικαίως και σοφώς πράττων, υιοθετεί την ελληνο-ορθόδοξη παράδοση».

02.10 Περιφρόνηση στους θεσμούς – να καεί η Βουλή

α) «Θα μπω και μέσα στη Βουλή και θα την κάψω όλη» τραγούδησε πριν μπει ως εκπρόσωπος του έθνους στη Βουλή, ο νέος βουλευτής Σερρών της Χρυσής Αυγής, μουσικός, **Αρτέμης Ματθαίουπουλος**.

β) Την παραμονή των Χριστουγέννων του 2008, όταν η Αθήνα είχε παραδοθεί στις φλόγες με πρόσχημα το φόνο του Αλέξη Γρηγορόπουλου από αστυνομικό, η «Αυγή» δημοσίευε σατιρικά κάλαντα με τη φράση: «Η Βουλή ειν’ ένα ντου»

γ) Στις 8/9/2012 η Μαρία Κατσουνάκη περιγράφει στην Καθημερινή: «Μπάτσοι συγκεντρωμένοι μπροστά από τη Βουλή φωνάζουν “να καεί, να καεί το μπ... η Βουλή”

Αλλά βέβαια, οι τωρινοί επίδοξοι καταληψίες της Βουλής δεν πρωτοτυπούν. Η απουσία του σεβασμού των θεσμών στη χώρα μας είναι παλιός. Στα 1964 το «ντου» στη Βουλή είχε πραγματοποιηθεί. Αντιγράφω την κωμικοτραγική ιστορία από το βιβλίο «Ιστορία της Σύγχρονης Ελλάδας» του Σόλωνα Νεοκ. Γρηγοριάδη, από το κεφάλαιο «Επάνοδος του Κέντρου» (σελ. 122)

Επιδρομή κατά της Βουλής

Στο μεταξύ είχε δημιουργηθεί νέο κλίμα στην Ελλάδα. Ο πρωθυπουργός είχε δώσει αυστηρές διαταγές προς τις δυνάμεις της τάξης να δείχνουν απεριόριστη ανοχή προς τις λαϊκές κινητοποιήσεις. Και φυσικά επωφελούνταν ομάδες, οργανώσεις, κλάδοι ολόκληροι για να προβάλουν με μαχητικό μαζικό τρόπο τα αιτήματά τους.

Δεν είχε καταρχάς τίποτα το τρομερό εκείνη η δραστηριοποίηση και συνήθως δεν είχε τίποτα το επιλήψιμο. Αλλά επέτρεπε στη Δεξιά να παρουσιάζει την κατάσταση

σαν αναρχία. Και επιδίωκε να φοβίζει τα συντηρητικά στρώματα. Ο ίδιος ο Γ. Παπανδρέου άρχισε να το αντιλαμβάνεται και την 4η Ιουνίου 1964 έκανε δηλώσεις με τις οποίες καθόριζε ότι στο εξής οι πορείες θα επιτρέπονται «από το πεζοδρόμιον και όχι από το κατάστρωμα των δρόμων».

Αλλά η Δεξιά έκανε και άμεση εκμετάλλευση των νέων συνθηκών. Εξαπέλυε και αυτή τις αναταραχές της. Και στις 3 Ιουλίου αναστατώθηκε η Αθήνα από ένα απροσδόκητο επεισόδιο. Το βράδυ εκείνο, ενώ στο βήμα της Βουλής βρισκόταν ο Σπ. Μαρκεζίνης, εισέβαλε στο κτίριο μια πολυάριθμη ομάδα αντικυβερνητικών διαδηλωτών. Συνεπλάκησαν με βουλευτές -δύο από τους οποίους ποδοπάτησαν ανηλεώς- αλλά και υπουργούς. Τελικά η εισβολή αποκρούστηκε και συνελήφθησαν 31 εισβολείς, από τους οποίους οι 15 είχαν δαρθεί σκληρά και ήταν καταματωμένοι.

Επί οκτώ ημέρες -από τις 7 έως τις 15 Ιουλίου- απασχόλησε το κοινό η δίκη των 31 συλληφθέντων διαδηλωτών. Και υπήρξε γραφικότατη, με τις συνεχείς εκρήξεις και τα άπαυτα επεισόδια μεταξύ των συνηγόρων πολιτικής αγωγής και υπεράσπισης^ Μάρτυρες κατηγορίας ήταν κυρίως οι συμπλακέντες υπουργοί και βουλευτές. Το κατηγορητήριο τους υπήρξε αμείλικτο. Μερικοί όμως έφτασαν μέχρις υπερβολής. Μεταξύ των προθέσεων που απέδωσαν στους «εισβολείς» ήταν:

«Θα συνελάμβαναν και θα έδεναν με αλυσίδες και ημάς και τον πρωθυπουργόν».

«Θα διέλυναν την Βουλήν και θα κατέλυαν τας αρχάς».

«Ομοιάζαν με Τούρκους κατά την Άλωσιν της Κωνσταντινουπόλεως και θα πυρπολούσαν την Βουλήν».

«Αν κατελάμβαναν την αίθουσαν συνεδριάσεων θα γινόταν εμφύλιος πόλεμος, αυτό δε επεζήτουν».

«Θα κατελάμβαναν την εξουσίαν. Άλλος θα γινόταν πρωθυπουργός, άλλος πρόεδρος της Βουλής ή υπουργός».

Το δικαστήριο καταδίκασε τους 23 από τους κατηγορούμενους σε ποινές φυλάκισης μέχρι 2,5 ετών.

02.11 περιφρόνηση στους θεσμούς – Μοναχοί Αγ. όρους

Στις 17 Απριλίου 2013, η Ιερά Επιστοασία του Αγίου Όρους επέδωσε στον πρωθυπουργό επιστολή στην οποία ανέφερε ότι **οι μοναχοί θα αντιδράσουν φανερά και σφόδρα** στην εξόρυξη χρυσού στη Χαλκιδική. Ξεκαθάρισε, ακόμη, ότι δεν υπάρχει περίπτωση καμία Ιερά Μονή του Αγίου Όρους να παραχωρήσει, πουλήσει, διαθέσει ή **επιτρέψει απαλλοτρίωση** δασικής έκτασης που της ανήκει στο δάσος των Σκουριών για να χτιστεί φράγμα από την «Ελληνικός Χρυσός», σύμφωνα με το σχεδιασμό της εταιρείας.

Επειδή η απαλλοτρίωση συντελείται από το κράτος και δεν απαιτείται η άδεια ή η συναίνεση του ιδιοκτήτη, επειδή προφανώς αυτό το γνωρίζει η Ιερά Επιστοασία του Αγίου Όρους, είναι φανερό πως η επιστολή απειλεί με ανυπακοή (πιθανόν και βίαιη) στο νόμο.

02.11 Μακελειό στη Μανωλάδα

Δεν έχω ακούσει τέτοια συμπεριφορά εργοδότη προς εργαζόμενους στις χώρες των εταίρων μας. Ούτε όμως και απάθεια της Πολιτείας σαν και αυτό.

Οι εργαζόμενοι στις φράουλες Μανωλάδας ζητούσαν να πληρωθούν για τους 6 μήνες που ήσαν απλήρωτοι και αντ' αυτού δέχτηκαν σφαίρες που έστειλαν 28 άτομα στο νοσοκομείο. Οι εργαζόμενοι ήσαν μετανάστες, αλλά η μόνη σημασία που έχει αυτό είναι ότι αποθραύνει περισσότερο τους νεαρούς -κάτω των 30- σπλοφόρους με τα κτηνώδη ένστικτα.

Δεν επρόκειτο περί μεμονωμένου περιστατικού, ούτε η κατάσταση ήταν άγνωστη. Στις 30/3/2008 η Ελευθεροτυπία είχε πολυσέλιδο αφιέρωμα με τίτλο «Κόκκινος Χρυσός».

Στις 22/4/2008 ο τότε Συνήγορος του Πολίτη Γιώργος Καμίνης στέλνει επείγον έγγραφο σε 5 υπουργούς, σε αξιωματούχους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, στους Επιθεωρητές Εργασίας, στο ΙΚΑ, στον ΟΓΑ και στον Αστυνομικό Διευθυντή Ηλείας με κοινοποίηση στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αμαλιάδας.

Τον Ιούνιο του 2009 δυο κτηνοτρόφοι βασάνισαν και λήστεψαν δύο αλλοδαπούς, στη συνέχεια τους έδεσαν πίσω από δίκυκλο και τους έσυραν στο κέντρο της Νέας Μανωλάδας για... παραδειγματισμό, επειδή νόμιζαν ότι έκλεψαν αιγοπρόβατα από το αγρόκτημα τους.

Ακολουθεί πλήθος δημοσιευμάτων γι αυτήν και για άλλες αθλιότητες.

Ποτέ η Πολιτεία δεν ανταποκρίθηκε στο έγγραφο του Συνήγορου ή στα φρικτά γεγονότα.

03. Το έλλειμμα στα κοινωνικά δικαιώματα

Για το κεφάλαιο αυτό στηρίζομαι σε ένα κείμενο της Αντιγόνης Λυμπεράκη για τη Δράση.

Η υποχρέωση της κυβέρνησης να ικανοποιεί τα κοινωνικά δικαιώματα των πολιτών, η λεγόμενη «κοινωνική πολιτική», έχει εκφυλιστεί σε ένα μέσον για την ικανοποίηση των συντεχνιών και του πελατειακού κράτους. Υποκλέπτει τους πόρους για τα κοινωνικά δικαιώματα, ώστε να συντηρεί τις συντεχνίες, με στόχο να τις κρατήσει ως κομματικούς πελάτες. Κλέβει δηλαδή από τους φτωχούς για να δίνει στους ημέτερους (τα «ρετιρέ» που έλεγε ο Ανδρέας Παπανδρέου, όταν οι συντεχνίες δεν έπαιζαν το παιχνίδι του), ενώ για τη στήριξη εκείνων που χρειάζεται να υποστηριχθούν προσφέρονται τα περισσεύματα. Μετατρέπει τα κοινωνικά δικαιώματα σε προνόμια προς μειοψηφίες πελατών και την αλληλεγγύη σε δωροδοκία. Μετατρέπει τελικά τα κοινωνικά δικαιώματα στο αντίθετό τους. Από εργαλεία για την κοινωνική συνοχή σε εργαλεία για τον κοινωνικό κατακερματισμό.

Η δομή των υπηρεσιών που προσφέρουν την κοινωνική προστασία είναι κομμένη και ραμμένη στα μέτρα των συντεχνιών που τις στελεχώνουν.

03.1 Εκπαίδευση

Τα σχολεία είναι φτιαγμένα περισσότερο για τους δασκάλους, και λιγότερο για τους μαθητές. Ο Στέφανος Μάνος έχει κάνει την πρόταση για χρηματοδότηση όχι των σχολείων, αλλά των μαθητών με κουπόνια, ώστε να επιλέγουν αυτοί σχολείο. Η πρόταση αυτή, που εφαρμόζεται σε σχολεία προηγμένων χωρών, ούτε που συζητήθηκε. Αντ' αυτής, γίνεται προσπάθεια να περιοριστεί η σπατάλη με τη συγχώνευση σχολείων, πράγμα όμως που σκοντάφτει στη συντεχνία της ΟΛΜΕ.

Φαίνεται ότι η ΟΛΜΕ ετοιμάζει πανηγύρια τον Μάιο και τον Ιούνιο, αφού με ανακοίνωσή της ζήτησε από τα μέλη της – καθηγητές να αποτρέψουν την οργάνωση σεμιναρίων που προγραμματίζει το υπουργείο παιδείας για τους διευθυντές των σχολείων αναφορικά με την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών. Την αξιολόγηση απορρίπτουν επίσης οι συνδικαλιστές των δασκάλων και των νηπιαγωγών.

Κάτι ανάλογο συμβαίνει και με τις συγχωνεύσεις των πανεπιστημίων με βάση το σχέδιο «Αθηνά». Προ ημερών σπουδαστές ΤΕΙ στην Πάτρα κλείδωσαν τους καθηγητές τους διότι δεν δέχτηκαν να ...παρατηθούν, ενώ διάφοροι δήμαρχοι αποφαίνονται επί της χρησιμότητας των ΑΕΙ στον τόπο τους.

03.2 Υγεία

Τα νοσοκομεία υπάρχουν περισσότερο για το προσωπικό και λιγότερο για τους ασθενείς. Η Τρόικα τα υποχρέωσε να δημοσιεύουν τους ισολογισμούς τους. Από τους ισολογισμούς του 2009 αποκαλύφθηκε ότι τα έσοδά τους δεν καλύπτουν ούτε καν τη

μισθοδοσία τους, ενώ οι προμήθειες και λοιπές δαπάνες είναι υπερδιπλάσιες των εσόδων, αφήνοντας μια τρύπα δισεκατομμυρίων που καλύπτεται από κρατικές επιχορηγήσεις. Πέρα από τη διαφθορά, πηγή των ζημιών είναι και ότι η συντριπτική πλειοψηφία των διοικητικών υπαλλήλων είναι περιττοί, ιδιαίτερα αν εισαχθούν σύγχρονα λογιστικά συστήματα που ενημερώνουν τη διοίκηση σε πραγματικό χρόνο για έσοδα, προμήθειες κ.λπ. Αντίθετα τα **ιδιωτικά νοσοκομεία** την ίδια χρονιά ήταν κερδοφόρα (τα στοιχεία από άρθρο της Μιράντας Ξαφά στην Καθημερινή, 7/4/2011).

03.3 Το ασφαλιστικό

Τα χρήματα που δαπανά το κράτος για τις συντάξεις, αν διαιρεθούν με το πλήθος των συνταξιούχων ηλικίας άνω των 67, δίνουν ένα ημερήσιο 700 ευρώ ανά συνταξιούχο. Το ποσόν αυτό πρότείνει η Δράση να χορηγείται δωρεάν, χωρίς κρατήσεις των ασφαλιζομένων ή των εργοδοτών τους, σε όλους τους συνταξιούχους και οι ασφαλιστικές υπηρεσίες του δημοσίου να κλείσουν. Όσοι θέλουν μεγαλύτερη σύνταξη, μπορούν να απευθυνθούν σε ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες.

Αντ' αυτού, έχουμε την πλειοψηφία των συντάξεων στα όρια της φτώχειας, υπέρ των συντεχνιών, των επιτήδειων, του πλεονάζοντος προσωπικού κλπ. Κυρίως έχουμε τους απατεώνες να βάζουν χέρι στα ταμεία, όπως έκαναν με τα δομημένα ομόλογα.

03.4 Οι δημόσιες υπηρεσίες

**Πίνακας κόστους διοικητικών διαδικασιών
σαν ποσοστό του ΑΕΠ για τα κράτη - μέλη
της Ε.Ε.-25 για το 2005**

Αυστρία	4,6
Βέλγιο- Λουξεμβούργο	2,8
Τσεχία	3,3
Γερμανία	3,7
Δανία	1,9
Ισπανία	4,6
Φινλανδία	1,5
Γαλλία	3,7
Ηνωμένο Βασίλειο	1,5
Ελλάδα	6,8
Ουγγαρία	6,8
Ιρλανδία	2,4
Ιταλία	4,6
Ολλανδία	3,7
Πολωνία	5
Πορτογαλία	4,6
Βαλτικές χώρες - Μάλτα - Κύπρος	6,8
Σλοβακία	4,6
Σλοβενία	4,1
Σουηδία	1,5
Ε.Ε.-25	3,5

Το πόσο οι δημόσιες υπηρεσίες είναι φτιαγμένες για την υπαλληλική πελατεία και όχι για την εξυπηρέτηση των πολιτών φαίνεται από την υπερπληθώρα των διορισμών, από τα προνόμια των δ. υπαλλήλων έναντι των υπαλλήλων του ιδιωτικού τομέα και από το χάος της πολυδαίδαλης νομοθεσίας, που επιτρέπει στον δημόσιο υπάλληλο να υπαγάγει κάθε υπόθεση στην νομική περίπτωση που τον βολεύει, ώστε να φέρνει σε δύσκολη θέση τον πολίτη και να τον αναγκάζει σε δωροδοκία. Η εύνοια των πολιτικών στους δημόσιους υπάλληλους γίνεται όλο και πιο σαφής, όσο συνεχίζεται η απεγνωσμένη αντίσταση στην εντολή της Τρόικας και στην αδήριτη ανάγκη να συρρικνωθεί το υδροκέφαλο δημόσιο για πολλούς λόγους.

Γιατί τόση επιμονή της εξουσίας στην εύνοια προς τους δημόσιους υπάλληλους;

Αντί για θεωρητικές αναζητήσεις, ας δούμε ένα και μόνο παράδειγμα: οι βουλευτές των (τέως) κομμάτων εξουσίας αμνήστευσαν με νόμο τα μεγαλοστελέχη των τραπεζών που δάνειζαν τα κόμματα χωρίς καμία εμπράγματη εγγύηση, διαπράττοντας απιστία σε βάρος των (κρατικών) τραπεζών. Αυτά τα δάνεια εξασφάλιζαν χλιδή και πολυτέλεια στους ανεπάγγελτους κομματικούς στρατούς. Καμία δυτική κυβέρνηση δεν θα διενεούσαν να κάνει τέτοια αντισυνταγματική λαθροχειρία. Να ακυρώσει τους νόμους και τους κανόνες της δικαιοσύνης.

Αυτό και μόνο το περιστατικό μας κατατάσσει αναμφίβολα στη Μέση Ανατολή, μακριά από την Ευρώπη. Εκεί όπου η κοινωνική ευαισθησία είναι μόνο για τα τηλεπαράθυρα.

04. Πού οφείλεται το έλλειμμα στα ανθρώπινα δικαιώματα;

Όταν τίθεται το ερώτημα «πού οφείλεται το έλλειμμα στα ανθρώπινα δικαιώματα;» η στερεότυπη απάντηση είναι «φταίει το έλλειμμα στην παιδεία» και στο ερώτημα πού οφείλεται το έλλειμμα στην παιδεία, το στερεότυπο απαντά «στην τουρκοκρατία», εφαρμόζει δηλαδή την αρχή ότι για όλα τελικά φταίει κάποιος άλλος και εμείς για τίποτα. Προφανώς δεν φταίει το έλλειμμα στην παιδεία, αλλά το έλλειμμα στην συμπεριφορά και απόδειξη είναι οι Έλληνες που μεταναστεύουν σε χώρες της Δύσης. Κουβαλούν την παιδεία που απέκτησαν στη χώρα μας, αλλά προσαρμόζουν τη συμπεριφορά τους σ' εκείνη της κοινωνίας που ζουν, η οποία επίσης δεν έχει ενιαία παιδεία. Και κλέφτες και παλιάνθρωποι υπάρχουν στη Δύση. Αλλά η συμπεριφορά τους προσαρμόζεται, αλλιώς έχουν να κάνουν με την απόρριψη, την απομόνωση και τελικά με τη δικαιοσύνη.

Και προφανώς δεν φταίει η τουρκοκρατία. Ο Στέλιος Ράμφος μας θύμισε ότι τα Επτάνησα (εγώ προσθέτω και τις Κυκλάδες) δεν γνώρισαν τουρκοκρατία, αλλά εντούτοις δεν διαφέρουν στη συμπεριφορά από τους υπόλοιπους Έλληνες. Η ιστορία της διαμόρφωσης αυτής της συμπεριφορά και αυτής της παιδείας πάει πολύ πίσω, στους βυζαντινούς χρόνους, αλλά αυτό ξεπερνάει τον ορίζοντα τούτης της ομιλίας. Ίσως σε κάποια επόμενη.

Η υποδοχή του Αγ. Φωτός με τιμές αρχηγού κράτους

Η κοινωνία μας είναι μεταξύ των πλέον θρησκών: 81% δηλώνουν ότι πιστεύουν στο θεό. Ακολουθούν οι Μαλτέζοι, οι Κύπριοι, οι Πορτογάλοι. Αντίθετα, από τους Εσθονούς πιστεύει μόνο το 16%, τους Τσέχους το 19%, τους Σουηδούς το 23%, τους Δανούς το 31%, τους Γάλλους και τους Ολλανδούς το 34%.

Θέλω να κλείσω με μια ιστορία. Περιέχεται στην παρουσίαση του βιβλίου «**Γιατί έθνη αποτυγχάνουν**» των καθηγητών Ντάρον Άτζέμογκλου (Daron Acemoglu) που διδάσκει στο MIT και Τζαίμς Ρόμπινσον (James Robinson) που διδάσκει στο γειτονικό Χάρβαρντ. Η παρουσίαση δημοσιεύεται στην μηνιαία εφημερίδα του Κέντρου Σοσιαλιστικών μελετών, τεύχος Απριλίου 2013 και αρχίζει ως εξής:

«Το βιβλίο περιέχει την ιστορία της μικρής πόλης Νογκάλες, την οποία διασχίζει η οριογραμμή μεταξύ των Ην. Πολιτειών και του Μεξικού. Η περιέργη αυτή διαίρεση του Νογκάλες πραγματοποιήθηκε το 1853, όταν οι ΗΠΑ αγόρασαν μια λωρίδα μεξικάνικου εδάφους. Οι συγγραφείς μας διαβεβαιώνουν, ότι οι κάτοικοι αμφοτέρων των τμημάτων της πόλης είναι Μεξικανοί, ισπανικής καταγωγής, έχουν την ίδια θρησκεία, αγαπούν τα ίδια φαγητά και διατηρούν την κοινή κουλτούρα.

Στο αμερικανικό κομμάτι της πόλης το μέσο κατά νοικοκυριό εισόδημα είναι περίπου 30.000 \$ το χρόνο. Το μέσο κατά νοικοκυριό εισόδημα του μεξικανικού κομματιού του είναι το ένα τρίτο αυτού του ποσού.

Ενώ όμως το αμερικανικό Νογκάλες διαθέτει υψηλό επίπεδο υγιεινής, καλά σχολεία, **ατομικά δικαιώματα** και δημοκρατική διακυβέρνηση, εκείνοι που κατοικούν στην μεξικανική πλευρά έχουν την ατυχία να ζουν σε ένα διαφορετικό κόσμο πού οι θεσμοί του λειτουργούν αρνητικά. Στα δικαιώματα υπάρχει έλλειμμα.

Δεν υπάρχουν τα κίνητρα για την ανάπτυξη της οικονομικής δραστηριότητας και την πραγματοποίηση καινούργιων επενδύσεων, διότι όλος ο μεξικανικός κρατικός οργανισμός λειτουργεί για την απομύζηση των πολιτών προς όφελος των κρατούντων. Η οικονομία του μεξικάνικου Νογκάλες είναι καχεκτική και γι' αυτό είναι χαμηλό το βιοτικό επίπεδο των κατοίκων του».

Στη συνέχεια, ο συντάκτης της παρουσίασης δίνει τις δικές του ερμηνείες, αλλά εγώ θέλω να επισημάνω δυο δικά μου συμπεράσματα:

1. Το ότι η παιδεία όλων των κατοίκων της πόλης είναι η ίδια δείχνει ακριβώς ότι η τήρηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων δεν είναι θέμα παιδείας αλλά συμπεριφοράς, που καθορίζεται από τις κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες που ζουν. Συγκεκριμένες ιστορικές συνθήκες που υπαινίχτηκα πιο πάνω μας εμπόδισαν να φτιάξουμε κοινωνία έννομης τάξης, που προστατεύει τα ανθρώπινα δικαιώματα.
2. Η τήρηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων δεν είναι μόνο θέμα ηθικής τάξης. Είναι και θέμα δημιουργίας συνθηκών ανάπτυξης. Φαίνεται στη ιστορία που σας διάβασα, αλλά το βιώνουμε κι εδώ. Η τήρηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων προκαλεί ένα αίσθημα ασφάλειας που διευκολύνει τους επενδυτές να τοποθετήσουν τα χρήματά τους και να ανοίξουν επιχειρήσεις, αφού το επιχειρηματικό ρίσκο μειώνεται.